

N:o 348.

Af Herr A. W. Chenon, med förslag till ändring i Kongl. Instruktionen för landshöfdingarne i rikets län och de vid länsstyrelserna anställde tjenstemän af den 10 November 1855.

Denna Kammares Tillfälliga Utskott N:o 4 har i Utlåtande, afgifvet under N:o 10, afstyrkt bifall till ett af mig väckt förslag om ändring i Kongl. Instruktionen för landshöfdingarne i rikets län och de vid länsstyrelserna anställde tjenstemän af den 10 November 1855, och har jag i anledning häraf funnit mig föranlåten att framlägga nytt förslag i samma väg; dervid jag dock ej kan underlåta att till en del bemöta de skäl, Utskottet för sin åsigt anfört.

En missuppfattning af min mening synes endast kunna förklara Utskottets yttrande, att "af de mål, som af länsstyrelserna handläggas, tvifvelsutän de flesta äro af den beskaffenhet, att de ömsesidiga parternas rätt och talan hvarken kan eller får bevakas och utföras af en och samma person." Jag har aldrig åsyftat, att den ifrågavarande embetsmannen skulle föra parternes talan. Han skulle blott emottaga inkommande skrifter, öfver deras emottagande, der så begärdes, lemna bevis och sedermera ombestyras, att handlingarne i målet i behörig tid komme parterna till handa. Fruktan, att hans göromål skulle blifva så fåtaliga, att det därför honom tillkommande arfvodet blefve för hans bergning otillräckligt, torde vara öfverflödig. Tvärtom är att antaga, det de fleste rättssökande ej undandroge sig lösande af ofvannämnda mottagningsbevis, i synnerhet om dess lösen ej för högt bestämdes, och dessutom kunde han erhålla ett visst belopp för hvarje af honom expedieradt mål. Att genom den af mig föreslagna ändring stora besparingar skulle åstadkommas, tror jag en hvar, som för sina angelägenheters ombesörjande hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande nödgats begagna ombud, har af egen erfarenhet lärt känna.

Att den ifrågasatta förändringen af underdomstolarnes organisation, dervid möjligen en del af de mål och ärenden, som nu hos länsstyrelserna anhängiggöras, skulle komma att till underdomares handläggning öfverflyttas, skulle utgöra hinder för antagande af den lag, jag föreslagit, vill jag ej medgifva, då jag ej anser en redan behöfelig förändring böra för en framdeles möjligen ifrågakommande förbättring undanskjutas.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 27 Häft.

Ehuru således Utskottets andragna skäl i allmänhet ej syntts mig vara af den rikt, att de uppväga dem jag vid afgifvande af min motion anført, vill jag dock, enär jag ej anser mig böra eller kunna bestrida, att enskilda personers hos länsstyrelserna anhängiga angelägenheter äro af ganska mångfaldig art, till en del inskränka mitt förslag. En sådan mångfaldighet torde nemligen ej vidlåda de angelägenheter, som af kommunalstyrelserna hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anhängiggöras, och lära äfven handlingar i dylika angelägenheter inom något af rikets län kunna utan ombud till länsstyrelsen insändas. Då sådant visat sig kunna utan olägenhet gå för sig på ett håll, hvarföre skulle det ej vara möjligt på alla?

Jag vågar derföre hoppas på bifall, då jag nu, hänvisande i öfrigt till hvad jag vid väckande af min första motion i ämnet andragit, föreslår, att i ofvannämnda instruktion 47 § må erhålla följande förändrade lydelse:

De till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ankommande bref äfvensom handlingar, som från kommunalstyrelse blifvit till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande med posten försända, skola — — — — — samt att till 49 § af samma instruktion fogas ett tillägg, så lydande:

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande böra derjemte förordna en särskild tjänsteman, hvilken det åligger att, mot ett bestämdt arvode, emottaga och till vederbörande afsända handlingar i de mål, som af kommunalstyrelserna hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anhängiggöras.

Om remiss till Utskott anhålles.

Stockholm den 6 April 1869.

A. W. Chenon.